

ת"פ 8101/05/18 - מדינת ישראל נגד סארי אברהמים

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 8101-05-18 מדינת ישראל נ' אברהמים(עציר)

בפני	כבוד השופט גיא אבנון
המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד תמר מצליח
נגד	
הנאשם	סארי אברהמים (עציר) ע"י ב"כ עו"ד שפיק דרבאשי

פסק דין

הכרעת דין מתוקנת וגזר דין

בפתח פסק הדין אני מורה על תיקון טעות סופר שנפלה בהכרעת הדין, כך שההרשעה בעבירה של התחזות כאחר במטרה להונות הינה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ולא כפי שנרשם.

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירות קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין; התחזות כאחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין; כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

עובדות כתב האישום בו הורשע הנאשם מלמדות על כך שמדובר במי שאיננו אזרח ישראל, נעדר אישור שהיה, שעשה שימוש בתעודת זהות מזויפת בה פרטיו של אחר ותמונתו של הנאשם, לצורך קבלה לעבודה בבית אבות בלוד. הנאשם עבד במקום משך כשנה ומחצה, מיום 5.10.16 עד 1.3.18, תחת זהות בדויה וקבלת משכורת בשמו של האחר.

2. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות המיוחסות לנאשם, ובעיקר לפרק הזמן הממושך בו ביצע את העבירות המיוחסות לו, ועתרה למתחם ענישה שנע בין 6 - 12 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש בתוך המתחם, הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (סומן ע/1) המלמד על עבר פלילי רלוונטי, כמו גם על כך שהנאשם מרצה בימים אלה מאסר, ועתרה לגזור את עונשו באמצע המתחם, במצטבר לעונש מאסר אחר אותו הוא נושא.

3. ב"כ הנאשם טען למתחם ענישה שנע בין חודש אחד ל- 6 חודשי מאסר, וביקש לגזור את העונש בתחתית המתחם. הוא הפנה להודיית הנאשם במיוחס לו, לקיחת האחריות על מעשיו, הפנה לכך שהרשעתו האחרונה (בגינה מרצה עונש מאסר) מתייחסת ליום 1.3.18 הנזכר גם בכתב האישום דנן, וטען כי יש לייחס משקל מועט למשך התקופה בה שהה הנאשם בארץ. כן הפנה לכך שהנאשם נכנס לישראל למטרות עבודה ופרנסה, ולא היווה סיכון בטחוני.

שני הצדדים תמכו טיעוניהם בפסיקה.

4. את מתחם העונש ההולם יש לקבוע בהתחשב בערכים המוגנים בחוק, במידת הפגיעה בהם ולאור נסיבות הקשורות לביצוע העבירה. כניסה לישראל בניגוד לחוק פוגעת בזכותה של המדינה לבחון הבאים בשעריה ולהציב תנאים לכניסתם. מתחם העונש ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין נקבע ברע"פ 3677/13 אלהרוש ואח' נ' מדינת ישראל (9.12.14) (להלן: עניין אלהרוש), בין מאסר מותנה ללא קנס לבין מאסר בפועל למשך 5 חודשים (כולל רכיב התנאי) וקנס בסך 2,000 ₪.

בעניינו של הנאשם אין מדובר אך בכניסה לישראל שלא כחוק, אלא אף בעבירות נוספות, לכאורה נלוות, של התחזות לאחר וקבלת דבר במרמה. צודק הסנגור בטענתו, כי במקרים רבים עבירות אלה נחשבות נספחות לעבירה העיקרית, תוך שנועדו לאפשר את הכניסה לישראל שלא כחוק. ראו לעניין זה החלטתי בת"פ (שלום ראשון לציון) 34961-11-17 מדינת ישראל נ' זידאת (4.12.17), שם סקרתי את מתחמי הענישה הנוהגים, והגעתי למסקנה שבמקרים המתאימים אין בעבירות הנלוות לשנות ממתחם הענישה שנקבע בעניין אלהרוש.

5. מנגד, במקרה דנן שהה הנאשם בישראל בניגוד לחוק תקופה ממושכת ביותר, שלאורכה שב והונה את המעסיק תוך התחזות לאחר. ברי, כי ההתחזות נועדה לא רק למטרת שהיה בישראל, אלא גם כדי לאפשר קבלתו לעבודה, כמו גם עבודתו במקום לאורך התקופה.

בת"פ (שלום ראשון לציון) 54930-11-17 מדינת ישראל נ' אלדיוכ (טרם פורסם, 27.11.17), דנתי בעניינם של נאשמים שהציגו תעודות מזויפות במשרדי חברת כוח אדם. באותו מקרה לא התחילו הנאשמים לעבוד במקום. קבעתי מתחם ענישה שנע בין 14 ימי מאסר ל- 6 חודשי מאסר.

בת"פ (הוגש על ידי הסנגור, שלום ראשון לציון) 54086-07-17 מדינת ישראל נ' עאצי (9.2.16) גזר בית המשפט, כבוד סגן הנשיאה (כתוארו אז) א' הימן, את עונשו של נאשם שהתחזה לאחר ועבד שנה במקום עבודה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה צריך להתחיל ממאסר בפועל לתקופה קצרה, וגזר את עונשו של הנאשם לחודשיים מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסרים מותנים בחופף ובמצטבר.

בת"פ (הוגש על ידי המאשימה, שלום תל אביב) 53537-11-17 מדינת ישראל נ' דיריה (7.12.15) גזר בית המשפט, כבוד השופטת מ' בן ארי, את עונשו של נאשם ששהה בישראל משך מספר חודשים, לחודשיים מאסר בפועל. גזרי דין נוספים שהוגשו על ידי המאשימה, קודמים לפסיקה בענין אלהרוש, ולא מצאתי ליתן להם משקל ממשי.

בת"פ (שלום באר שבע) 48495-10-15 מדינת ישראל נ' סויטי (19.11.15) קבע בית המשפט, כבוד השופט ד' בן טולילה, מתחם ענישה בין 3-10 חודשי מאסר לנאשם ששהה בישראל שנה ומחצה ללא אישור שהיה, כשבתקופה זו עבד במלון לאחר שהתחזה לאחר.

6. לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים ונתתי דעתי למדיניות הענישה הנהוגה, תוך התייחסות לפרק הזמן הממושך בו שהה הנאשם בישראל כשבמקביל ביצע עבירות נלוות שנועדו לאפשר לא רק את השהיה, אלא אף את העבודה אצל מעסיק שלא היה מודע לזהותו האמיתית, מצאתי לקבוע מתחם ענישה שנע בין 3 חודשי מאסר ל- 7 חודשי מאסר, וקנס שנע בין 1,000 ₪ ל- 3,000 ₪.

7. בקביעת העונש המתאים לנאשם נתתי דעתי לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לגילו, לעברו הפלילי,

להודיה ונטילת האחריות.

לחובת הנאשם הרשעות בעבירות רלוונטיות החל משנת 2009, אז הורשע בבית משפט השלום בתל אביב בכניסה לישראל שלא כחוק ובהפרעה לשוטר, ונדון למאסר למשך 60 ימים; עוד בשנת 2009 הורשע בבית המשפט הצבאי בשומרון בעבירות מקבילות, ונדון למאסר בפועל למשך 3 חודשים; בשנת 2011 הורשע בבית משפט השלום בפתח תקוה בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, ונדון למאסר בפועל למשך 6 חודשים (כולל הפעלת מאסר מותנה); בשנת 2016 הורשע בבית משפט השלום בנצרת בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, ונדון למאסר למשך 40 ימים. בנוסף, הנאשם הורשע ביום 8.4.18 בבית משפט השלום ברמלה בצירוף שני אישומים בעבירות של כניסה לישראל, הפרעה לשוטר והתחזות, ונדון למאסר בפועל למשך 91 ימים (כולל הפעלת מאסר מותנה).

בתיק דנן אין מאסר מותנה להפעלה, שכן זה הופעל בהרשעתו האחרונה של הנאשם, ואילו העבירות בהן הודה והורשע בפני מוקדמות להרשעה האחרונה.

8. עיינו הרואות, מדובר בנאשם אשר שב ונכנס לישראל בניגוד לחוק, מורא החוק איננו חל עליו, ואף עונשים מוחשיים ועונשים מותנים אינם מהווים עבורו גורם מרתיע ומרסן. כאמור, הנאשם הורשע ביום 26.7.16, נדון למאסר בפועל למשך 40 ימים ומאסר מותנה בן 3 חודשים (שהופעל בהרשעה האחרונה), וכעבור חודשיים וחצי שב לעבוד בישראל תוך שימוש בתעודה מזויפת, והפעם לתקופה ממושכת ביותר. התנהלותו וחומרת מעשיו של הנאשם מסלימים והולכים. חרף האמור, מצאתי לקבוע את עונשו של הנאשם באמצע המתחם ולא מעל החציון, וזאת משני טעמים: האחד, עתירת המאשימה לקבוע את העונש באמצע המתחם (תוך שהמאשימה עתרה למתחם שונה, חמור יותר); השני, נטילת האחריות והודיית הנאשם.

בצד זאת, מכיוון שאך לפני כחודש נדון הנאשם למאסר בפועל למשך 91 ימים, במסגרתו הופעל מאסר מותנה ממושך שהוטל עליו בהרשעתו משנת 2016, כמו גם לאור העובדה שהרשעתו האחרונה כוללת עבירה חופפת במידה מסוימת להרשעתו בתיק דנן (אירוע מיום 1.3.18), מצאתי למתן מעט את עונש המאסר בפועל, מתחת לחציון המתחם.

9. באשר לרכיב הקנס נתתי דעתי הן לעניין אלהרוש והן לעפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 9910-10-16 נחלה ואח' נ' מדינת ישראל (25.12.16). כן נתתי דעתי לכך שקנסות קודמים לא היוו גורם מרתיע כלפי הנאשם. ביחס לרכיב הקנס מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם באמצע המתחם.

10. אחר כל אלה, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם, כדלקמן:

- א. 4 חודשי מאסר בפועל, במצטבר לכל עונש מאסר אחר שנגזר על הנאשם.
- ב. חודשיים מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירה בה הורשע.
- ג. קנס בסך ₪ 2,000 או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.7.18.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך ₪ 2,000 להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירה בה הורשע. ההתחייבות תחתם עוד היום, שאם לא כן, ירצה מאסר למשך 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

באחריות יחידת הליווי של שב"ס למסור עוד היום לידי הנאשם את שוברי הקנס וההתחייבות.
המזכירות תבטל את הדיונים הבאים הקבועים בתיק.

ניתן היום, ז' סיוון תשע"ח, 21 מאי 2018, במעמד הצדדים.